

Rigsdagen faaer da Veilighed til ogsaa at gjøre sine Anskuelse gjældende om Sagen, og naar da dette Forslag bliver Lov, er dermed den ældre Lov bortfalden. Denne Fremgangsmaade er uden Tvivl den eneste, som kan føre til en tilfredsstillende og hensigtsvarende Revision af en bestaaende Lov, og som Folkethinget formentlig bør hævde i alle forekommende Tilfælde.

Det for de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd særdeles Uvilkelige i at opnaa en fastere og mere betryggende Stilling end den, hvori de for Tiden befinde sig, erkendes tilfulde af Udvalget, og dette Hensyn har bragt det til at overveie, om det ikke selv skulde optage den hele Lov af 23de December 1864 i det foreliggende Lovforslag, og derved fremkalde dens virkelige Revision. Allerede den for Thingets Medlemmer saa stærkt optagne Tid maatte imidlertid være en Hindring for at paatage sig Arbejder, som det paaligger vedkommende Minister at lade udføre ved sine rigeligt udstyrede Arbejdskræfter. Dernæst er det hele Forhold ved Løbsgrændsen og Opsynet der af en saa eiendommelig Art, at det ikke er muligt for Udenforstaaende uden Regjeringens Mellemkomst at danne sig en saa afgjort Mening om, hvad der af det Nugældende bør beholdes, og hvad forandres, at man selvfølgelig kunde udarbejde et nyt Lovforslag derom. Endelig er det ogsaa Regjeringens og ikke Rigsdagens Pligt at foranledige Revisionerne af de Love, som indeholde Bestemmelser om, at saadanne til visse Tidspunkter skulle foretages, og jo mere man synes fra en vis Side at være imod saadanne Lovrevisioner, desto mere bør Folkethinget formentlig hævde dem i deres rette og fulde Gjenemsyning.

Udvalgets Flertal kan af de her anførte Grunde ikke tilraade Thinget at fremme Lovforslaget i dets nærværende Form.

Et Mindretal (Evermoes) kan vel slutte sig til det Resultat, Udvalgets Flertal er kommet til, dog kun af de i denne Betænkningens 4de og 5te Stykke anførte Grunde. Derimod kan jeg ikke være enig med Flertallet i, hvad der anføres i Betænkningens 2det Stykke angaaende den store Uklarhed, der vilde opstaa paa Grund af Affattelsen af Lovforslagets § 1, og endnu mindre i Bemærkningen i 3die Stykke om, at det hele Forhold gennem denne Uklarhed for en stor Del vil være voldgivet til Vilkaarlighed. Efter Lovforslaget synes det mig nemlig fuldstændig klart, at alle Bestemmelser i Lovens af 23de December 1864 vedblive at være gjældende med Undtagelse af dem, der vedrøre Grændsetoldskiftet, samt af dem i Lovens § 23, og hvad Vilkaarligheden angaar, da vil Forholdet formentlig ikke blive denne hærten mere eller mindre voldgivet, end det tidligere har været Tilfældet, idet de Bestemmelser,

som Ministeriet nu foreslaar at lade bortfalde, aldrig have været bragte i Anvendelse.

I Genhold til de foranstaaende Bemærkninger skal Udvalget foreslaa:

„at Lovforslaget negtes Overgang til 3die Behandling.“

Efterat Finansministeren var blevet bekendt med ovenstaaende Udkast, modtog Udvalget efterstaaende Ændringsforslag, hvorved dets Formening om den rette Form for en Lovs Revision er slet Fyldest.

Med Hensyn til de opstillede 11 ny Paragrafer har Udvalget kun enkelte Redaktionsforandringer at foreslaa, og disses nærmere Begrundelse skal man forbeholde sig til den mundtlige Forhandling.

Til § 3 foreslaar Udvalget en mindre Forandring i Fordelingen af de anførte Lønningsbølb mellem de under IV. opførte 23 Løbsassistenter.

Ændringsforslag:

Af Finansministeren (tiltraadt af Udvalget):

1) Istedetfor Lovforslagets § 1 indsættes følgende 11 Paragrafer:

§ 1.

Rongeriget's Landgrændse mod Syd danner tillige Landtolbgændsen.

§ 2.

Alle Varer, der ind- eller udføres over Løbsgrændsen, ere Løbsangivelse og Grændsetoldvæsenets Eftersyn undergivne. Med Hensyn til Vavernes Angivelse i Overensstemmelse med Reglerne for specielle Angivelser, deres Underfølgelse og Løbsbehandling samt alt, hvad dermed faaar i Forbindelse, ligesom med Hensyn til Behandlingen af Postgods og af Vareførselen m. v. paa Løbsgrændsen overstridende Fjernbaner komme Lovgivningens almindelige Bestemmelser til Anvendelse.

§ 3.

Alle til Indførselstold ansatte Varer maa ikkun føres ind over Løbsgrændsen ad de Landeveie, ved hvilke der er oprettet Grændsetoldbøpselsstæber, og i Maaneberne Oktober, November, December, Januar og Februar kun i Tiden mellem Kl. 6 om Morgenen og Kl. 8 om Aftenen, men i Maaneberne Mars, April, Mai, Juni, Juli, August og September i Tiden mellem Kl. 4 om Morgenen og Kl. 11 om Aftenen.

Alle indførselsfrie Varer kunne i de ovenfor